

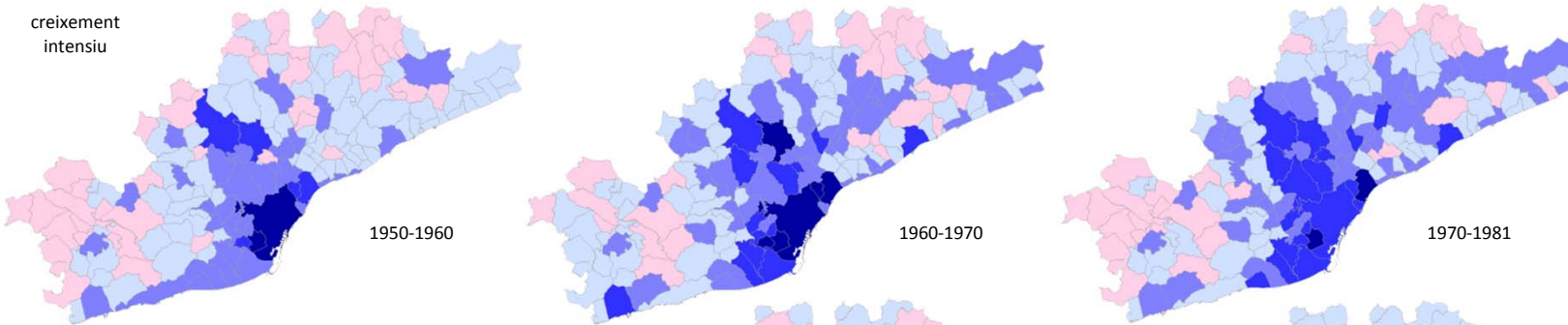
Entre 1950 i 1981 la regió metropolitana de Barcelona dobla la seva població, tot passant de 1.950.662) a 4.238.876 habitants. El creixement més important, però, tendeix a concentrar-se en uns pocs municipis: Barcelona i el seu entorn més proper així com les principals ciutats de la segona corona metropolitana. En tan sols tres dècades Barcelona guanya 475.952 habitants, l'Hospitalet de Llobregat 225.326 i Badalona 169.647, mentre que Sabadell i Santa Coloma de Gramenet creixen més de 125.000 habitants. En termes relatius aquests increments varen representar en alguns casos no ja doblar o triplicar la població (com seria el cas de l'Hospitalet, Badalona i Sabadell, però també de Terrassa o Mataró), sinó fins i tot multiplicar-la per 8 (Cornellà), per 9 (el mateix Santa Coloma) o encara més.

Durant les dues dècades següents la població s'estabilitza (creix únicament un 3,5%, fins arribar als 4.390.390 habitants), però s'inicia un procés de redistribució interna que fa que tots aquells municipis que havien crescut de manera intensiva durant l'etapa anterior perdin ara població en termes absoluts. Per contra, tota la resta de municipis veuen incrementar la seva població, en casos com Sant Cugat del Vallès, Castelldefels, Terrassa o Rubí entre 15.000 i 30.000 habitants i, en d'altres, més moderats en termes absoluts però desproporcionats en termes relatius: Lliçà d'Amunt, Viladecavalls o Corbera de Llobregat multipliquen per tres la seva població en aquest període d'estancament general.

A partir del canvi de segle el creixement demogràfic es reprèn, i la població metropolitana supera els 5 milions d'habitants (5.041.273 l'any 2013). El component bàsicament migratori i la procedència eminentment exterior d'aquestes migracions provoca que els creixements més destacats es tornin a concentrar en els principals nuclis urbans, si bé el moviment de redistribució iniciat al període anterior es manté. N'és prova el fet que a partir de 2009, amb l'inici de la crisi econòmica, l'aturada del flux migratori exterior provoca, a més d'un estancament general, la pèrdua de població, un altre cop, d'aquests centres urbans.

creixement de població

creixement intensiu

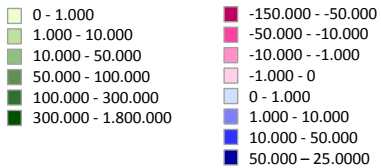
1950-1960

1960-1970

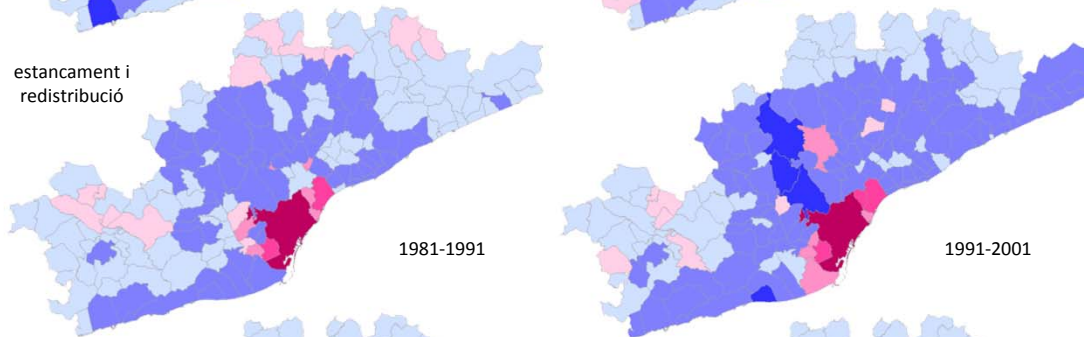
1970-1981

habitants

increment d'habitants

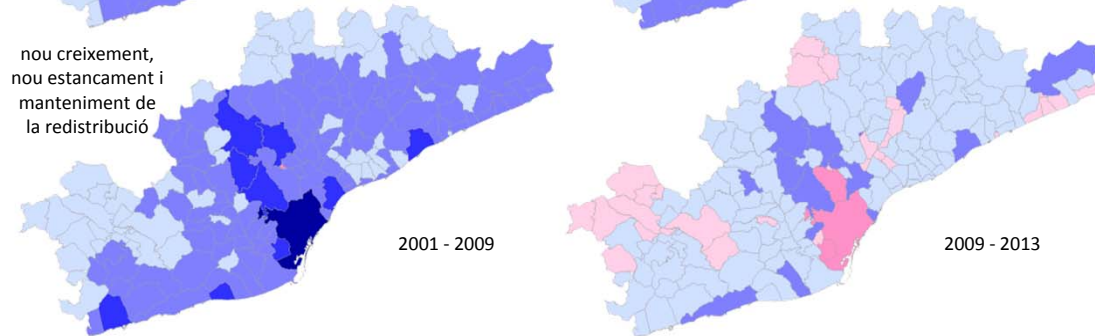
estancament i redistribució

1981-1991

1991-2001

nou creixement, nou estancament i manteniment de la redistribució

2001 - 2009

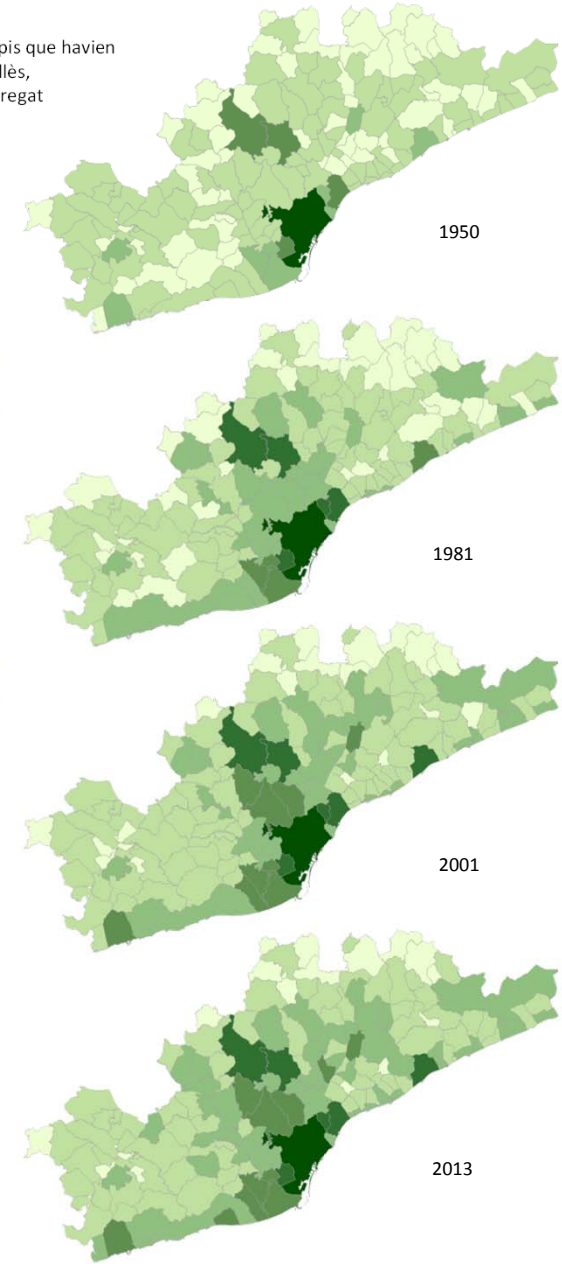
2009 - 2013

Per tal de realitzar una anàlisi comparativa en un territori que ha experimentat diverses alteracions en el seu mapa municipal s'han fet servir les dades homogeneïtzades dels censos de població entre 1900 i 2001 elaborades per OERLICH, F.J. i MAS, M. Els censos homogeneïtzats recalculen la població de cada municipi a partir del mapa de 2001 i permeten, per tant, conèixer l'evolució d'àmbits que van esdevenir municipi al llarg del període analitzat i per als quals no es disposava d'informació als censos oficials.

FONTS:

- De les dades 1900-2001: GOERLICH, F.J. i MAS, M: *La localización de la población española sobre el territorio. Un siglo de cambios. Un estudio basado en series homogéneas (1900-2001)*. Fundación BBVA. Bilbao, 2006;
- De les dades 2009 y 2013: INE: Padrón de habitantes.

població

1950

1981

2001

2013